

Број: 05-05-1-3687-2/10
Сарајево, 10. септембар 2010. године

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO:	13.09.2010		
Preporučeno Kodovi	Preporučeno Kodovi	Preporučeno Kodovi	Preporučeno Kodovi
0102-02-10-1042		110	

#

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 09. јула 2010. године у Сарајеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Минковић

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-22-12681-1/10
Datum: 07.08.2010.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMALIENO 08. 08. 2010			
Šifra dokumenta	Šifra poslovanja	Šifra prijave	Šifra prijave
05	057	3687	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, dostavlja se

U prilogu dostavljamo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan u Sarajevu 09. jula 2010. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i crnogorskom jeziku, kao i Zaključak Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Podsjećamo da je Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na svojoj 72. sjednici, održanoj 20. maja 2010. godine donijelo Odluku o prihvatanju predmetnog Sporazuma i ovlastilo g. Barišu Čolaka, ministra pravde Bosne i Hercegovine, da potpiše ovaj Sporazum.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 130. sjednici održanoj 19. augusta 2010. godine utvrdilo je Prijedlog Odluke o ratifikaciji predmetnog Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da provede dalji postupak ratifikacije Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima.

S poštovanjem,

**UGOVOR
IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I CRNE GORE
O PRAVNOJ POMOĆI U
GRADANSKIM I KAZNENIM STVARIMA**

Bosna i Hercegovina i Crna Gora (u daljnjem tekstu: države ugovornice),
u želji za razvijanjem suradnje u oblasti pravne pomoći u građanskim i kaznenim stvarima, a u cilju učinkovitijeg ostvarivanja prava i interesa svojih državljana, kao i unaprjeđenja sveukupnih odnosa i suradnje između dvije države,
sporazumjele su se o slijedećem:

PRVO POGLAVLJE

OPĆE ODREDBE

Pružanje pravne pomoći

Članak 1.

(1) Države ugovornice će, na zahtjev, pružati jedna drugoj pravnu pomoć u građanskim i kaznenim stvarima pod uvjetima i na način utvrđen ovim ugovorom.

(2) Pod "građanskim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumijevaju se i gospodarske i obiteljske stvari.

(3) Pod "kaznenim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumijevaju se kaznena djela i prekršaji.

(4) Pravnu pomoć ukazuju sudovi i druga tijela država ugovornica koja su, po propisima svoje zemlje, mjerodavna da odlučuju o stvarima iz st. (1) do (3) ovog članka.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima i drugim tijelima

Članak 2.

(1) Državljeni jedne države ugovornice imaju jednaku pravnu zaštitu u postupcima pred sudovima i drugim tijelima druge države ugovornice kao i njeni državljani.

(2) Državljeni jedne države ugovornice imaju na teritoriju druge države ugovornice slobodan pristup sudovima i drugim tijelima. Pred ovim tijelima oni mogu zastupati svoje interese, podnositi zahtjeve i preduzimati radnje pod istim uvjetima kao i njeni sopstveni državljani.

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog članka primjenjuju se i na pravne osobe osnovane sukladno zakonima države ugovornice na čijem se teritoriju nalazi njihovo sjedište.

Obim pravne pomoći

Članak 3.

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvaća: dostavljanje pismena, obavijesti i predmeta, i poduzimanje procesnih radnji (saslušanje stranaka, svjedoka, vještaka i drugih osoba, oduzimanje predmeta, privremena predaja, očevid, vještačenje i dr.), primjenu određenih mjera, davanje obavijesti o propisima država ugovornica, priznanje i izvršenje sudbenih i arbitražnih odluka i ustupanje i preuzimanje kaznenog progona, kao i druge vidove pravne pomoći koji su regulirani ovim ugovorom.

Tijela suradnje

Članak 4.

(1) Radi pružanja pravne pomoći, prema ovom ugovoru, sudovi i druga mjerodavna tijela država ugovornica međusobno komuniciraju preko svojih mjerodavnih tijela i to:

- 1) za Bosnu i Hercegovinu - preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine;
- 2) za Crnu Goru - preko Ministarstva pravde Crne Gore.

(2) Izuzetno od stavka (1) ovog članka, radi pružanja pravne pomoći u upravnim stvarima, predviđenim ovim ugovorom, kao i kod dostavljanja poziva za ostavinsku raspravu ili uzimanje nasljedne izjave u ostavinskom postupku, sudovi i druga mjerodavna tijela jedne države ugovornice mogu izravno komunicirati sa sudovima, drugim mjerodavnim tijelima i strankama u drugoj državi ugovornici.

(3) Odredbe stavka (1) ovog članka ne isključuju komuniciranje diplomatskim, odnosno konzularnim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

(4) U žurnim slučajevima, u kaznenim stvarima, sudovi i druga mjerodavna tijela država ugovornica mogu komunicirati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) U slučajevima iz stavka (4) ovog članka, sudovi i druga mjerodavna tijela država ugovornica obvezni su primjerak (presliku) zamolnice u kaznenim stvarima dostaviti ministarstvu pravde.

Obveza sačinjavanja zamolnice

Članak 5.

(1) Zahtjev za pružanje pravne pomoći prema ovom ugovoru podnosi se u vidu zamolnice.

(2) Zamolnicu podnosi sud ili drugo mjerodavno tijelo države ugovornice kojoj je pravna pomoć potrebna (u daljnjem tekstu: država molilja) i upućuje je mjerodavnom sudu ili drugom mjerodavnom tijelu države ugovornice od koje se traži pravna pomoć (u daljnjem tekstu: zamoljena država).

Sadržina zamolnice

Članak 6.

(1) Zamolnica sadrži:

- 1) naziv tijela države molilje od kojeg potječe zamolnica, a po mogućnosti i naziv zamoljenog tijela;
- 2) ime i prezime, podatke o rođenju, prebivalište ili boravište, zanimanje i državljanstvo, odnosno naziv i sjedište stranaka i njihovo svojstvo u postupku;
- 3) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;
- 4) oznaku spisa i opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u kaznenim stvarima i pravnu kvalifikaciju učinjenog djela;
- 5) predmet zamolnice, a po potrebi i pitanja koja se imaju postaviti osobi čije se saslušanje traži;
- 6) naziv akta i adresu osobe kome treba izvršiti dostavljanje;
- 7) druge elemente predviđene ovim ugovorom za pojedine vidove pravne pomoći.

(2) Zamolnica i drugi akti koje u njenom prilogu dostavljaju sudovi i druga tijela država ugovornica moraju biti potpisani i snabdjeveni pečatom suda ili drugog tijela od kojega potječu.

(3) Zamoljena država može tražiti dodatnu obavijest i akte koji su joj potrebni za izvršenje zamolnice.

Jezik

Članak 7.

(1) Zamolnica i akti koje treba priložiti uz zamolnicu suglasno odredbama ovog ugovora dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

(2) Odgovori na zamolnice dostavljaju se na jeziku zamoljene države.

(3) Akti koje treba uručiti osobama u zamoljenoj državi dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

Način pružanja pravne pomoći

Članak 8.

(1) Postupanje po zamolnicama vrši se po propisima zamoljene države.

(2) Izuzetno od odredbe stavka (1) ovog članka, zamoljeno tijelo će, na zahtjev suda ili drugog tijela od kojega potječe zamolnica, moći postupiti na način koji je posebno označen u zamolnici, ako to nije u suprotnosti sa javnim poretkom zamoljene države.

Ustupanje zamolnice mjerodavnom tijelu

Članak 9.

(1) Ako sud ili drugo mjerodavno tijelo kome je zamolnica upućena nije mjerodavan za postupanje, zamolnicu će bez odlaganja ustupiti mjerodavnom sudu ili drugom mjerodavnom tijelu na teritoriju zamoljene države, o čemu će izvijestiti tijelo koje mu je zamolnicu dostavilo.

(2) Zamoljeno tijelo će poduzeti potrebne mjere za utvrđivanje prave adrese, ako se osoba kojoj treba izvršiti dostavljanje ne može pronaći na adresi označenoj u zamolnici.

Nemogućnost udovoljenja zamolnici

Članak 10.

Ako zamoljeno tijelo nije moglo udovoljiti zamolnici, odmah će o tomu izvijestiti tijelo države molilje i vratit će dostavljena akta uz navođenje razloga zbog kojih nije moglo postupiti po zamolnici.

Dokazivanje dostavljanja

Članak 11.

Dostavljanje akata se dokazuje potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja po propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mjesto i datum prijema i potpis primatelja ili označen drukčiji način dostavljanja.

Odbijanje pravne pomoći

Članak 12.

(1) Zamoljena država će odbiti pravnu pomoć ako nisu ispunjeni uvjeti za pružanje pravne pomoći predviđeni ovim ugovorom.

(2) Zamoljena država može odbiti ukazivanje pravne pomoći ako smatra da bi udovoljenje zamolnice ugrozilo njen suverenitet ili sigurnost ili bi bilo u suprotnosti sa njenim pravnim poretkom.

Troškovi ukazivanja pravne pomoći

Članak 13.

(1) Svaka država ugovornica snosi troškove ukazivanja pravne pomoći koji su nastali na njenom teritoriju, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Države ugovornice neće zahtijevati naknadu troškova za izvršene radnje po zamolnicama, izuzev nagrade za izvršeno vještačenje i druge troškove nastale povodom vještačenja, kao i troškove privremenog upućivanja osoba lišenih slobode u zamoljenoj državi, kao svjedoka, na teritorij države molilje.

(3) Vještačenje se može uvjetovati prethodnim polaganjem predujma kod zamoljenog suda, ako troškove vještačenja snosi stranka.

(4) Svjedoku ili vještaku koji se odazove pozivu suda države molilje pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, suglasno propisima države molilje.

(5) U pozivu će se navesti koje naknade pripadaju osobama iz stavka (4) ovog članka, a na njihov zahtjev će im se dati predujam za pokriće troškova.

Zaštita svjedoka i vještaka

Članak 14.

(1) Svjedok ili vještak koji se pojavljuje pred sudbenih tijelima države molilje na temelju poziva koji mu je dostavljen od strane sudbenog tijela zamoljene države ne može, bez obzira na njegovo državljanstvo, biti podvrgnut sudbenom progonu, pritvoren zbog djela koje je predmet sudbenog postupka u kome je traženo njegovo prisustvo ili za djelo koje je počinio prije nego što je napustio teritorij države molilje, niti upućen da izdržava kaznu temeljem neke ranije donesene sudbene odluke.

(2) Odredba stavka (1) ovog članka ne primjenjuje se ako svjedok ili vještak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritorij države molilje u roku od 15 dana pošto mu je saopćeno da njegovo prisustvo više nije potrebno. U ovaj rok ne uračunava se vrijeme u kome svjedok ili vještak iz objektivnih razloga nije mogao napustiti teritorij države molilje.

Obavijesti o propisima

Članak 15.

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i Ministarstvo pravde Crne Gore davat će, na zahtjev, jedno drugom tekst propisa koji važe ili su važili na teritoriju njihove države, a po potrebi i obavijesti o određenim pravnim pitanjima u svezi s materijom koja je predmet ovog ugovora.

DRUGO POGLAVLJE PРАВNA POMOĆ U GRAĐANSKIM STVARIMA

1. Oslobodenje od davanja osiguranja parničnih troškova (*cautio iudicatum solvi*) i oslobodenje od plaćanja troškova sudbenog postupka

Članak 16.

(1) Od državljanina jedne države ugovornice koji učestvuje u postupku pred sudom druge države ugovornice kao tužitelj ili umještač nije dozvoljeno zahtijevati osiguranje parničnih troškova samo zato što je strani državljanin i na teritoriju te države nema prebivalište.

(2) Predujam taksa i troškova postupka koje snosi stranka može se zahtijevati od državljana druge države ugovornice pod istim uvjetima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljana.

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog članka shodno se primjenjuju i na pravne osobe.

Članak 17.

(1) Državljanin jedne države ugovornice kada se pojavljuje pred sudovima druge države ugovornice imaju pravo na oslobodenje od plaćanja sudbenih taksa i troškova, kao i na besplatnu pravnu pomoć u tijeku postupka pod istim uvjetima i u istom obimu kao i njeni sopstveni državljani.

(2) Molbu u smislu stavka (1) ovog članka stranka može podnijeti izravno mjerodavnom sudu druge države ugovornice ili sudu države ugovornice čiji je državljanin, ako na njenom teritoriju ima prebivalište ili boravište. Sud države ugovornice čiji je stranka državljanin dostavit će molbu mjerodavnom sudu druge države ugovornice na način predviđen člankom 4. ovog ugovora.

Članak 18.

(1) Uvjerenje o imovnom stanju temeljem kojeg se priznaju olakšice iz članka 17. stavak (1) ovog ugovora, izdaje mjerodavno tijelo one države ugovornice na čijem teritoriju molitelj ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako molitelj ima prebivalište ili boravište na teritoriju treće države, ovo uvjerenje na teritoriju treće države može izdati mjerodavno diplomatsko-konzularno predstavništvo države ugovornice čiji je on državljanin.

(3) Sud koji odlučuje o zahtjevu za ostvarivanje prava predviđenih u članku 17. stavak (1) ovog ugovora može, po potrebi, tražiti dodatne obavijesti od tijela države ugovornice čiji je molitelj državljanin.

2. Postupanje po zamolnicama u građanskim stvarima

Članak 19.

(1) Sudovi kojima su upućene zamolnice izvršit će ih što je moguće prije i primjeniti po potrebi ista prinudna sredstva kao i prilikom izvršenja zamolnica između domaćih sudova. Prinudna sredstva neće se primjenjivati ako se radi o osobnom dolasku stranaka.

(2) Sud ili drugo tijelo od kojega potječe zamolnica bit će na svoj zahtjev blagovremeno izviješten o vremenu i mjestu izvršenja tražene radnje kako bi eventualno zainteresirana stranka mogla tomu prisustvovati. Sudovi mogu vršiti ove obavijesti izravno.

Članak 20.

(1) Države ugovornice pružat će jedna drugoj pomoć u utvrđivanju adrese osobe koja se nalazi na njihovom teritoriju, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana u postupku pred tijelima mjerodavnim za odlučivanje u građanskim stvarima u smislu ovog ugovora i ako se u tu svrhu pruže odgovarajući podaci.

(2) Zahtjev iz stavka (1) ovog članka upućuje se tijelu druge države ugovornice na način predviđen člankom 4. ovog ugovora.

3. Isprave

Oslobodenje od legalizacije

Članak 21.

(1) Javne isprave koje je sastavio ili izdao sud ili drugo mjerodavno tijelo jedne države ugovornice i koje su snabdjevene potpisom i službenim pečatom nije potrebno dalje ovjeravati radi uporabe pred tijelima druge države ugovornice. Isto tako, nije potrebna ni daljnja ovjera privatnih isprava ako je ove ovjerio sud ili drugo mjerodavno tijelo.

(2) Odredba stavka (1) ovog članka odnosi se i na prijepise javnih i privatnih isprava koje je ovjerio sud ili drugo mjerodavno tijelo.

Dokazna snaga javnih isprava

Članak 22.

Javne isprave izdane od mjerodavnih tijela jedne države ugovornice imaju pred tijelima druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Dostavljanje isprava o osobnom statusu

Članak 23.

(1) Države ugovornice dostavljat će jedna drugoj izvode iz matičnih knjiga kao i pravomoćne sudbene odluke koje se odnose na osobna stanja državljana druge države ugovornice.

(2) Za upis činjenica razvoda braka u matične knjige, temeljem pravomoćne sudbene odluke nije potrebno provesti postupak priznanja predviđen člankom 30. ugovora.

(3) Isprave i sudbene odluke iz stavka (1) ovog članka dostavljaju se, bez taksa i troškova, diplomatskom ili konzularnom predstavništvu.

(4) Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljat će se odmah, a ostali izvodi i sudbene odluke krajem svakog tromjesečja.

4. Zaostavština

Članak 24.

(1) Državljanima jedne države ugovornice mogu na teritoriju druge države ugovornice stjecati imovinska prava temeljem zakonskog ili testamentarnog nasljeđivanja pod istim uvjetima i u istom obimu kao i državljani te strane ugovornice.

(2) Državljanima jedne države ugovornice mogu izjavom posljednje volje (testamentom) raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriju druge države ugovornice.

Članak 25.

(1) Ako je prema mjerodavnom pravu koje se primjenjuje na raspravljanje zaostavštine iz članka 24. ovog ugovora nasljednik država, pokretna imovina pripada državi ugovornici čiji je državljanin bio ostavitelj u vrijeme smrti, a nepokretna imovina državi ugovornici na čijem se teritoriju ova imovina nalazi.

(2) Ako je ostavitelj u vrijeme smrti imao dvojno državljanstvo država ugovornica, nasljednik pokretnih stvari je ona država u kojoj ostavitelj imao prebivalište u vrijeme smrti.

5. Priznanje i izvršenje sudbenih i arbitražnih odluka

Sudbene odluke

Članak 26.

(1) Država ugovornica priznat će i izvršit će na svom teritoriju, pod uvjetima utvrđenim ovim ugovorom, slijedeće sudbene odluke donijete na teritoriju druge države ugovornice:

1) sudbene odluke u građanskim stvarima, pod kojima se u smislu ovog ugovora podrazumijevaju i gospodarske i obiteljske stvari;

2) sudbene odluke u kaznenim stvarima u dijelu kojim je odlučeno o imovinsko-pravnim zahtjevima.

(2) Sudbenom odlukom u smislu stavka (1) ovog članka smatra se i poravnanje zaključeno pred sudom, kao i odluka drugog tijela koja je u državi u kojoj je donesena, izjednačena sa sudbenom odlukom, odnosno sudbenim poravnanjem, ako se njom reguliraju odnosi u statusnim, porodičnim i imovinsko-pravnim odnosima s međunarodnim elementom.

Uvjeti za priznanje i izvršenje

Članak 27.

(1) Sudbene odluke iz članka 26. ovog ugovora priznaju se i izvršavaju ako su ispunjeni slijedeći uvjeti:

1) da je odluka pravomoćna i izvršna po zakonu države ugovornice na čijem je teritoriju donesena;

2) da po zakonu države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži, donošenje odluke u toj pravnoj stvari nije u isključivoj mjerodavnosti domaćeg suda ili drugog tijela;

3) da je stranka koja nije sudjelovala u postupku i protiv koje je sudbena odluka donesena bila uredno i blagovremeno pozvana da sudjeluje u postupku, odnosno u slučaju procesne nesposobnosti bila pravilno zastupana, prema zakonu države ugovornice na čijem je teritoriju odluka donesena;

4) da između istih stranaka u istoj stvari na teritoriju države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži nije od suda ranije već donesena pravomoćna odluka ili priznata neka druga strana sudbena odluka;

5) da između istih stranaka u istoj stvari nije pokrenut postupak pred sudom one države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje prije postupka u kome je odluka čije se priznanje, odnosno izvršenje traži bila donesena;

6) da priznanje, odnosno izvršenje odluke nije u suprotnosti sa javnim poretkom države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži.

Priznavanje odluka o osobnom statusu

Članak 28.

Sudbene odluke jedne državne ugovornice donijete u bračnim sporovima i u sporovima radi utvrđivanja i osporavanja očinstva ili materinstva, odnosno odluke koje se odnose na osobna stanja (status) sopstvenih državljana ili državljana druge države ugovornice priznat će se i bez preispitivanja od strane suda uvjeta predviđenih u članku 27. ovog ugovora pod uvjetom da nisu u suprotnosti sa propisima koji se primjenjuju u ovim stvarima na teritoriju države u kojoj se traži priznanje.

Arbitražne odluke

Članak 29.

(1) Država ugovornica priznat će i izvršit će na svom teritoriju odluke izabranih sudova, kao i pred njima sklopljena poravnanja u gospodarskim stvarima (u daljnjem tekstu: arbitražne odluke) donesene na teritoriju druge države ugovornice.

(2) Na priznanje i izvršenje odluke iz stavka (1) ovog članka shodno se primjenjuju odredbe članka 27. ovog ugovora.

(3) Priznanje i izvršenje odluke iz stavka (1) ovog članka će se odbiti ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka (2) ovog članka i ako se utvrdi:

1) da arbitražna odluka nije zasnovana na pismenom sporazumu o mjerodavnosti izabranog suda koji je donio odluku (u daljnjem tekstu: ugovor o arbitraži);

2) da ugovor o arbitraži nije punovažan po zakonu kome su ga stranke podvrgle, kao i zakonu države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje;

3) da sastav arbitražnog suda ili arbitražni postupak nisu bili sukladni ugovoru o arbitraži;

4) da je arbitražni sud prekoračio granice svog ovlaštenja određene ugovorom o arbitraži;

5) da je arbitražnu odluku poništilo ili obustavilo mjerodavno tijelo države ugovornice u kojoj je odluka donesena.

(4) Ako je izabrani sud prekoračio ovlaštenja iz ugovora o arbitraži, arbitražna odluka će se, ako su ispunjeni ostali uvjeti i ako je to moguće, priznati i izvršiti u onom djelu za koji je sud bio ovlašten.

Zahtjev za priznanje i izvršenje

Članak 30.

(1) Zahtjev za priznanje i izvršenje sudbene i arbitražne odluke zainteresirane stranka podnosi mjerodavnom sudu države ugovornice u kojoj se traži priznanje i izvršenje ili mjerodavnom sudu države ugovornice gdje je odluka donijeta, koji će zahtjev dostaviti na način predviđen člankom 4. ovog ugovora.

(2) Uz zahtjev za priznanje i izvršenje sudbene odluke prilažu se:

1) izvornik ili ovjereni prijepis sudbene odluke ili poravnanja sa potvrdom da je odluka pravomoćna i izvršna, ako to ne proizlazi iz odluke;

2) potvrda da je stranka koja nije sudjelovala u postupku i protiv koje je odluka donesena bila uredno i blagovremeno pozvana da sudjeluje u postupku, odnosno da je procesno nesposobna stranka bila pravilno zastupana sukladno zakonu države ugovornice čije je tijelo donijelo odluku.

(3) Uz zahtjev za priznanje i izvršenje arbitražne odluke prilažu se:

1) izvornik ili ovjereni prijepis odluke izabranog suda ili poravnanja koje je pred njim zaključeno;

2) izvornik ili ovjereni prijepis sporazuma o mjerodavnosti izabranog suda.

Postupak priznanja i izvršenja

Članak 31.

(1) Postupak priznanja i izvršenja odluke provodi se po zakonu države ugovornice na čijem teritoriju se traži priznanje i izvršenje.

(2) Sud koji odlučuje o zahtjevu za priznanje i izvršenje odluke ograničit će se samo na utvrđivanje postojanja uvjeta predviđenih u čl. 27. do 30. ovog ugovora.

Članak 32.

Primjena odredaba koje se odnose na izvršenje sudbenih ili arbitražnih odluka ne može biti u suprotnosti sa propisima država ugovornica koji se odnose na transfer novca i iznošenje stvari dobijenih izvršenjem.

TREĆE POGLAVLJE
PRAVNA POMOĆ U KAZNENIM STVARIMA

Opći vidovi pravne pomoći

Članak 33.

(1) Opći vidovi pravne pomoći obuhvaćaju:

1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenika, ispitivanje očevica i vještaka, očevid, pretraga prostorija i osoba, privremeno oduzimanje predmeta;

2) primjenu mjera, kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja osoba, kontrolirana isporuka, pružanje simuliranih poslovnih usluga, sklapanje simuliranih pravnih poslova, angažiranje prikriivenog istražitelja, pretraga računara i obrada podataka;

3) razmjenu obavijesti i dostavljanje pismena i predmeta koji su u svezi s kaznenim postupkom u državi molilji, dostavljanje podataka bez zamolnice, korištenje audio i video konferencijske veze, formiranje zajedničkih istražnih timova;

4) privremenu predaju osobe lišene slobode radi ispitivanja pred mjerodavnim tijelom države molilje;

5) i druge vidove pravne pomoći predviđene ovim ugovorom.

(2) Uz zamolnicu za pretragu osoba ili prostorija ili zapljenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primjerak ili ovjeren prijepis odluke tijela koje moli ovu radnju.

(3) Predmete i izvornike akata i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, strana molilja vratit će što prije zamoljenoj državi, ukoliko ih se ona ne odrekne.

Pozivi

Članak 34.

U pozivu osumnjičeniku, okrivljeniku, optuženiku, očevicu, vještaku ili drugom sudioniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne smije biti zapriječena prinudna mjera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne smije biti izrečena sankcija.

Privremena predaja osobe lišene slobode

Članak 35.

(1) Ukoliko država ugovornica, koja provodi kazneni postupak pozove, kao svjedoka ili radi suočenja, osobu koja je lišena slobode u drugoj državi ugovornici, ta osoba će se, ukoliko se s tim suglasi, privremeno predati državi molilji.

(2) Država molilja dužna je privremeno predatu osobu vratiti u roku koji odredi zamoljena država.

(3) Predaja će se odbiti:

1) ako se osoba lišena slobode s tim ne suglasi;

2) ako bi usljed predaje moglo doći do produženja njenog lišenja slobode;
3) ako po mišljenju zamoljene države, postoje drugi važni razlozi protiv njegove predaje državi molilji.

(4) Predaja se može odložiti ako je prisustvo osobe lišene slobode potrebno u kaznenom postupku koji se vodi na teritoriju zamoljene države.

(5) Ako treća država treba predati jednoj od država ugovornica osobu lišenu slobode, preko teritorija druge države ugovornice, druga država ugovornica će, pridržavajući se odredaba ovoga ugovora, odobriti tranzit osobe lišene slobode, ako ona nije državljanin te države ugovornice.

(6) U slučaju iz stavka (1) ovog članka predata osoba mora biti u pritvoru na teritoriju države molilje, a u slučaju iz stavka (5) ovog članka na teritoriju zamoljene države za tranzit, ukoliko država od koje je zatražena predaja ne zahtijeva da ona bude puštena na slobodu.

(7) Ako zamoljena država udovolji zamolnici, država molilja je dužna da osobu lišenu slobode drži u pritvoru za vrijeme njenoga boravka na njenom teritoriju i da je, po poduzetoj radnji pravne pomoći, odmah vrati zamoljenoj državi ukoliko ona ne zahtijeva da bude puštena na slobodu. Predata osoba uživa zaštitu predviđenu u članku 14. ovog ugovora.

Zaštita osobne slobode

Članak 36.

(1) Osoba koja je pozvana da se pojavi pred sudom države molilje, da bi kazneno odgovarala za djelo koje joj se stavlja na teret, ne smije, neovisno od državljanstva, na njezinom teritoriju biti gonjena ili pritvorena niti joj se na bilo koji način smije oduzeti ili ograničiti sloboda za djela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potječu iz vremena prije njenoga odlaska iz države molilje.

(2) Kazneni progon, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje osobne slobode dozvoljeno je ako se pozvana, nakon što njena prisutnost po izjavi suda više nije potrebna, zadrži više od 15 dana na teritoriju države molilje iako je mogla napustiti ili ako se nakon napuštanja teritorija države molilje dobrovoljno vrati na njezin teritorij.

Prisustvo radnjama pravne pomoći

Članak 37.

(1) Na izričitu molbu države molilje, zamoljena država izvijestit će je o mjestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavnici zainteresiranih pravosudnih tijela i lica koja sudjeluju u kaznenom postupku, kao i njihovi pravni zastupnici mogu prisustvovati prilikom poduzimanja radnje pravne pomoći ako se s tim suglasi zamoljena država ugovornica. Ove osobe uživaju zaštitu predviđenu u članku 14. Ugovora.

(3) Izjavu za prisustvovanje predstavnika zainteresiranih pravosudnih tijela i drugih osoba države molilje u smislu stavka (2) ovog članka u Bosni i Hercegovini daje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, a Crnoj Gori daje Ministarstvo pravde Crne Gore, uz prethodnu suglasnost tijela zamoljene države pred kojim se vodi postupak.

Zajednički istražni timovi

Članak 38.

(1) Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom mjerodavnih pravosudnih tijela država ugovornica mogu se formirati zajednički istražni timovi radi poduzimanja koordiniranih i usklađenih istražnih radnji, osobito kada se radi o teškim oblicima kriminala.

(2) Zajednički istražni tim se formira za svaki konkretan slučaj, na način što zahtjev putem Ministarstva pravde podnosi mjerodavno tijelo koje predlaže formiranje zajedničkog istražnog tima, a isti se dostavlja Ministarstvu pravde druge države ugovornice, koje taj zahtjev prosljeđuje mjerodavnom tijelu te države.

(3) Odluku o prihvatanju zahtjeva za formiranje zajedničkog istražnog tima donosi mjerodavno tijelo zamoljene države, koje istovremeno i formira dio tima strane ugovornice.

(4) Sporazum o formiranju zajedničkog istražnog tima zaključuju rukovoditelji pravosudnih tijela iz čijeg sastava je sastavljen zajednički istražni tim.

(5) Zajednički istražni tim dostavit će izvješće o svome radu Ministarstvu pravde.

(6) Sporazumom o formiranju zajedničkog istražnog tima, određuje se vođa tima, članovi, delegirani članovi tima, mjerodavnost i vrijeme djelovanja tima.

(7) Delegirani članovi tima imaju pravo prisustvovati svim istražnim radnjama koje provodi zajednički istražni tim, izuzev onim kojima to nije dozvoljeno po domaćem pravu države na čijem teritoriju se provodi istražna radnja.

(8) Zajednički istražni tim poduzima procesne i druge radnje na teritoriju država ugovornica.

(9) Zajednički istražni tim djeluje i postupa sukladno kaznenom zakonodavstvu države ugovornice na čijem se teritoriju poduzima istražna radnja u cilju prikupljanja podataka i dokaza.

(10) Informacije koje bi bile važne mjerodavnim tijelima dvaju država ugovornica, a do kojih su članovi ili delegirani članovi tima došli tijekom svog rada u timu, mogu se, uz suglasnost obje strane koristiti i za kazneni progon u slučajevima za koje nije formiran zajednički istražni tim.

Obavijesti iz kaznene evidencije

Članak 39.

(1) Države ugovornice izvješćuju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice, odnosno osobe koje su rođene na teritoriju druge države ugovornice. Obavijesti o osudama države ugovornice dostavljaju preko tijela iz članka 4. stavak (1) ovog ugovora.

(2) Pravosudna tijela jedne države ugovornice pred kojim se vodi kazneni postupak može od državnog tijela druge države ugovornice mjerodavnog za vođenje kaznene evidencije i izravno zatražiti izvod iz kaznene evidencije.

(3) Države ugovornice, na molbu, dostavit će jedna drugoj podatke o osobama koje su državljanima druge države ugovornice, a koje se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut kazneni postupak na teritoriju druge države ugovornice.

Dostavljanje podataka i bez zamolnice

Članak 40.

(1) Države ugovornice mogu i bez prethodno upućene zamolnice dostavljati jedna drugoj podatke o kaznenim djelima i počiniteljima do kojih su došle, ukoliko smatraju da bi ti podaci mogli biti od koristi za pokretanje ili vođenje kaznenog postupka ili bi mogli dovesti do upućivanja zamolnice sukladno odredbama ovog ugovora.

(2) Dostavljanje podataka iz stavka (1) ovog članka vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje kaznenog postupka pred domaćim pravosudnim tijelima.

Odbijanje pravne pomoći

Članak 41.

Države ugovornice će odbiti pravnu pomoć:

1) ako djelo, koje je navedeno u zamolnici, po pravu zamoljene države nije kazneno djelo;

2) ako je zamolnica u svezi sa djelom, koje je po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode.

Ustupanje i preuzimanje kaznenog progona

Članak 42.

(1) Ako je državljanin jedne države ugovornice ili osoba koja na njezinom teritoriju ima prebivalište učinila kazneno djelo na teritoriju druge države ugovornice, koje je propisano kao kazneno djelo u objema državama ugovornicama, država ugovornica u kojoj je djelo učinjeno može zamoliti drugu državu ugovornicu da preuzme kazneni progon.

(2) Osim uvjeta iz stavka (1) ovog članka, prilikom donošenja odluke o ustupanju progona cijelit će se i sljedeće okolnosti:

- 1) mogućnost osiguranja prisustva okrivljenika,
- 2) mogućnost izvršenja presude ukoliko ista bude donesena,
- 3) u kojoj državi će biti ostvarena bolja rehabilitacija osobe ukoliko bude osuđena,
- 4) mjesto gdje se nalazi glavni ili veći dio dokaznog materijala,
- 5) da li se okrivljenik u zamoljenoj državi nalazi na izdržavanju kazne ili treba izdržavati kaznu koja podrazumijeva lišenje slobode,
- 6) mogućnost osiguranja imovinsko-pravnih zahtjeva i drugi interesi oštećenika.

(3) Prilikom donošenja odluke o ustupanju kaznenog progona za kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog humanitarnog prava posebice će se cijeliti državljanstvo i prebivalište osumnjičenika, okrivljenika ili optuženika.

(4) U slučaju da se protiv osobe iz stavka (3) ovog članka vodi kazneni postupak za isto kazneno djelo u obje države ugovornice, odluka o ustupanju kaznenog progona bit će donesena temeljem okolnosti iz navedenog stavka.

(5) Mjerodavna tijela zamoljene države provode kazneni postupak sukladno propisima te države.

Članak 43.

(1) U zamolnici za preuzimanje kaznenog progona mora biti opisano činjenično stanje i moraju biti navedeni što potpuniji podaci o okrivljeniku, njegovom državljanstvu i prebivalištu ili boravištu.

(2) Uz zamolnicu se prilažu:

1) spisi u izvorniku ili ovjerenom prijepisu;

2) dokaz o državljanstvu, prebivalištu, odnosno boravištu osobe za koju se moli preuzimanje kaznenog progona;

3) izvod odredaba iz kaznenog zakona koje se u toj kaznenoj stvari primjenjuju u državi molilji;

4) izjave oštećenika ili pisanu informaciju o razlozima zbog kojih izjavu nije moguće pribaviti;

(3) Izjava oštećene osobe koja je potrebna za pokretanje kaznenog postupka u državi molilji ima pravno dejstvo i u zamoljenoj državi.

(4) Zamoljena država izvještava državu molilju da li je preuzela kazneni progon. Ako zamoljena država ne prihvati zamolnicu za preuzimanje kaznenog progona, odmah će izvijestiti državu molilju i vratiti joj spise koji su dostavljeni uz zamolnicu.

Zahtjev za pritvaranje prije podnošenja zamolnice

Članak 44.

(1) U žurnim slučajevima mjerodavno tijelo države ugovornice može podnijeti zahtjev za privremeno pritvaranje prije podnošenja zamolnice.

(2) Zahtjev sadrži:

1) podatke potrebne za utvrđivanje identičnosti osobe za koju će biti zahtijevano njegovo izručenje ili će se ustupiti kazneni postupak;

2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju djela;

3) izjavu o postojanju sudbene ili tužiteljske odluke;

4) izjavu da će biti podnesena molba za izručenje ili zamolnica.

(3) Zahtjev se podnosi mjerodavnom tijelu zamoljene države izravno, preko ministarstva pravde ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(4) Privremeni pritvor može trajati najdulje 18 dana, u kom roku je država molilja dužna dostaviti molbu za izručenje ili zamolnicu za ustupanje kaznenog postupka.

Članak 45.

Pravosudna tijela države molilje privremeno se odriču mjera progona za djela navedena u zamolnici za preuzimanje kaznenog progona. Od takvih mjera se u svakom slučaju odustaje:

1) ako je mjerodavni sud ili mjerodavno tijelo zamoljene države ugovornice konačno obustavilo kazneni postupak zbog nedostatka dokaza ili zato što učinjeno djelo nije kazneno djelo;

2) ako je okrivljenik u zamoljenoj državi ugovornici pravomoćno oslobođen;

3) ako je odluka suda koja je donesena u zamoljenoj državi ugovornici već izvršena ili izvršenju nema mjesta po zakonu ili zbog akta o pomilovanju ili amnestiji, ili je prema pravu zamoljene države nastupila zastarjelost.

Članak 46.

Zamoljena država ugovornica izvještava državu moilju o ishodu kaznenog postupka u svezi zamolnice za preuzimanje kaznenog progona i radi toga dostavlja pravomoćnu odluku u izvomiku ili ovjerenom prijepisu.

ČETVRTO POGLAVLJE

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 47.

(1) Ovaj ugovor podliježe ratifikaciji.

(2) Ugovor stupa na snagu danom prijema posljednje od nota, kojima se države ugovornice uzajamno izvještavaju o provedenom postupku ratifikacije sukladno njihovom zakonodavstvu.

(3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem, sa otkaznim rokom od šest mjeseci od dana prijema obavijesti o otkazivanju.

(4) Danom stupanja na snagu ovog ugovora prestaje da važi Ugovor između Bosne i Hercegovine i Srbije i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima zaključen 24. veljače 2005. godine, u dijelu koji se odnosi na Crnu Goru.

Ovaj ugovor je sačinjen je u Sarajevu, dana 9. jula 2010. godine, u dva istovjetna primjerka, svaki na službenim jezicima Bosne i Hercegovine - hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku, i na crnogorskom jeziku, s tim da su svi tekstovi podjednako vjerodostojni.

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

Bariša Čolak

ZA CRNU GORU

Miraš Radović
